

Sygn. akt II K 1549/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Monika Gąsior

po rozpoznaniu na rozprawie 9 lipca 2020r., 5 sierpnia 2020r., 30 września 2020r.

s p r a w y: **J. J. (1)**

córki J. i K. zd. M.

ur. (...)

oskarżonej o to, że:

W dniu 7 sierpnia 2019 roku w M. woj. (...), prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdzie wyniki badania krwi na obecność alkoholu etylowego wykazały kolejno 1,5 ‰, 1,3 ‰ i 1,2 ‰

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.:

I. uznaje oskarżoną **J. J. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej **J. J. (1)** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżoną **J. J. (1)** do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu;

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonej **J. J. (1)** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonej **J. J. (1)** kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania od godz. 21:30 07.08.2019r. do 0:55 08.08.2019r.;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną **J. J. (1)** od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza jej opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1549/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
<p>7.USTALENIE FAKTÓW</p>				
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1	J. J. (1)	art. 178a § 1 k.k.	J. J. (1) 7 sierpnia 2019 roku kierowała samochodem	Częściowo wyjaśnienia

			osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) jadąc drogą publiczną w M. do pensjonatu prowadzonego przez L. D. i D. D.. J. J. (1) znajdowała się wówczas w stanie nietrzeźwości, gdzie wyniki badania krwi na obecność alkoholu etylowego wykazały kolejno 1,5 ‰, 1,3 ‰ i 1,2 ‰.	oskarżonej k.27-28, 66-67; Zeznania świadka D. D. k.91; Częściowo zeznania świadka I. M. k. 6, 68, 69-70; zeznania świadka M. B. k. 69, 69-71; zeznania świadka K. K. k.70-71; zeznania świadka L. D. k. 88-89; częściowo zeznania świadka P. B. k. 71-72; sprawozdanie z badania krwi k.9-16; kserokopia notatnika służbowego k. 78-79;
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1	J. J. (1)	art. 178a § 1 k.k.	J. J. (1) 7 sierpnia 2019 roku nie kierowała samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) jadąc drogą publiczną w M. do pensjonatu prowadzonego przez L. D. i D. D. – kierował pojazdem inny nieustalony mężczyzna o imieniu	wyjaśnienia oskarżonej k.27-28, 66-67; zeznania świadka P. B. k. 71-72;

			T.. J. J. (1) spożywała alkohol dopiero po przyjeździe do pensjonatu.
7.10Cena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
2.1.1.	Zeznania D. D.	Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, nie pozostaje z nią w żadnych relacjach toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe, obciążające ją okoliczności. Skoro świadek zeznał kategorycznie, iż widział, jak oskarżona przyjechała do prowadzonego przez niego pensjonatu dodając, iż ona sama przyjechała samochodzie i nikt jej nie przywiózł, zapewniając jednocześnie, iż jest pewien tej okoliczności Sąd uznał, iż opisał on prawdziwe, zapamiętane przez siebie fakty. Nie miał bowiem żadnych powodów by narażając się na	

		<p>odpowiedzialność karną (za składanie fałszywych zeznań) wskazywać na nieistniejącą okoliczność. Gdyby zatem w rzeczywistości oskarżona została przywieziona do jego pensjonatu przez jakiegoś mężczyznę, niewątpliwie świadek podałby tą okoliczność a nie zapewnił, że nie ma co do tego żadnych wątpliwości - że tak nie było.</p>	
2.1.1.	Zeznania M. B.	<p>Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, nie pozostaje z nią w żadnych relacjach toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności. Nadto dokonał spostrzeżeń w sprawie wyłącznie z tego powodu, iż wykonywał swoje obowiązki służbowe – Policjanta toteż nie był w żaden sposób zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie. Dodać należy, iż świadek opisał jedynie okoliczności o których dowiedział się z relacji innych osób, po przybyciu na miejsce oraz o zachowaniu się oskarżonej w trakcie interwencji – która</p>	

		<p>wszak miała miejsce po zakończeniu kierowania samochodem przez oskarżoną. Toteż okoliczności te nie miały kluczowego znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
2.1.1.	Zeznania K. K.	<p>Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, nie pozostaje z nią w żadnych relacjach toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności. Nadto dokonał spostrzeżeń w sprawie wyłącznie z tego powodu, iż wykonywał swoje obowiązki służbowe – Policjanta toteż nie był w żaden sposób zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie. Dodać należy, iż świadek opisał jedynie okoliczności o których dowiedział się z relacji innych osób, po przybyciu na miejsce oraz o zachowaniu się oskarżonej w trakcie interwencji – która wszak miała miejsce po zakończeniu kierowania samochodem przez oskarżoną. Toteż okoliczności te nie miały kluczowego znaczenia dla</p>	

		dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.	
2.1.1.	Zeznania I. M.	<p>Relacja świadka w wiarygodna w zakresie jej zeznań złożonych w toku dochodzenia.</p> <p>Wskazała wówczas, iż oskarżona sama przyjechała samochodem dodając, iż nikogo z nikogo z nią nie było.</p> <p>Na wiarygodność tych zeznań świadka wskazuje fakt, iż tożsamą relację przekazała ona przybyłemu na miejsce funkcjonariuszowi Policji M. B., który następnie z tej interwencji sporządził stosowną notatkę – w której zawarł jej wypowiedź. Skoro wówczas, bezpośrednio po zdarzeniu świadek przekazała policjantom, iż to oskarżona sama kierowała pojazdem, a następnie powtórzyła tą okoliczność w trakcie przesłuchania na Policji – następnego dnia po zdarzeniu – to zasadnie można uznać, iż ta jej relacja odzwierciedlała rzeczywistość. To</p>	

zaś czyniło niewiarygodnymi jej zeznania złożone na rozprawie – w zakresie w jakim zapewniła, iż nie wie, czy oskarżona do pensjonatu przyjechała samochodem sama czy też czy przywiózł ją inny mężczyzna. Gdyby bowiem świadek (jak zapewniła na rozprawie) nie miała wiedzy czy oskarżona przyjechała sama czy też została przywieziona przez inną osobę to po pierwsze jej zeznania złożone w toku dochodzenia nie były co do tej okoliczności kategoryczne tj. nie zeznawałaby „nikogo z nią nie było” (k.6 akt sprawy) a po drugie nie powiedziałaaby interweniującemu policjantowi, iż to oskarżona prowadziła po drodze publicznej samochód a wcześniej spożywała alkohol. Nadto o wiarygodności zeznań I. M. złożonych w toku dochodzenia (a nie wiarygodności jej zeznań złożonych na rozprawie) świadczą zeznania D. D., który w sposób tożsamy opisał sposób

		<p>przyjechania oskarżonej do prowadzonego przez niego pensjonatu tj., iż oskarżona przyjechała sama i nikt jej nie przywiózł.</p>	
2.1.1.	Zeznania L. D.	<p>Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, nie pozostaje z nią w żadnych relacjach toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności. Świadek nie widziała momentu w którym oskarżona przyjechała do jej pensjonatu toteż podane przez nią okoliczności nie miały istotnego znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
2.1.1.	Zeznania P. B.	<p>Zeznania świadka wiarygodne jedynie w zakresie w jakim przyznał, iż oskarżona przyjechała samochodem do pensjonatu w M. gdyż było to potwierdzone pozostałymi dowodami oraz przyznane przez samą oskarżoną.</p>	
2.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonej	Wyjaśnienia oskarżonej	

		<p>wiarygodne jedynie w zakresie w jakim przyznała, iż przyjechała samochodem do pensjonatu w M. gdyż było to potwierdzone pozostałymi dowodami.</p>	
2.1.1.	Dowody z dokumentów	<p>Dokumenty sporządzono w odpowiedniej formie, pochodzą od uprawnionych podmiotów, ich rzetelności nie kwestionowano podczas procesu.</p>	
1.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
2.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonej	<p>Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim zapewniła, że na miejsce została przywieziona przez nieznanego jej z nazwiska mężczyznę o imieniu T. były niewiarygodne</p>	

ponieważ były
nielogiczne i
sprzeczne z
zasadami
doświadczenia
życiowego.

Mężczyzna ten nie
pojawił się wszak
na miejscu (w
pensjonacie)
zarówno po
przybiciu radiowozu
Policji ani później
by np. zawieźć
oskarżoną w inne
miejsce itp. Nadto
były sprzeczne z
wiarygodnymi
zeznaniem świadka
D. D. oraz złożonymi
w toku dochodzenia
zeznaniem I. M.,
którzy wskazali,
iż oskarżonej nikt
nie przywiózł do
pensjonatu.

Wyjaśnienia
oskarżonej w
zakresie w jakim
zapewniła, że
spożyła alkohol
dopiero po
przyjechaniu do
pensjonatu – w
samochodzie po
odwiezieniu jej
nieopodal przez
I. M. – były
niewiarygodne
bowiem były
nielogiczne, nie
potwierdzone
zeznaniem I. M.
oraz sprzeczne z
wynikami badań
jej krwi na
stężenie alkoholu.
Funkcjonariusze
Policji otrzymali

		<p>zawiadomienie o konieczności interwencji o godz. 20.50 a oskarżona została zatrzymana o godz. 21.30. Następnie o godzinach 22.44, 23.15 i 23.45 pobrano jej krew do badań. Z badań krwi wynika zaś, iż stężenie alkoholu w jej krwi miało tendencję malejącą tj. od 1,5 ‰ poprzez 1,3‰ do 1,2 ‰. Wskazywało na fazę wydalania alkoholu z jej organizmu, co nie nastąpiłoby, gdyby zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonej do spożycia przez nią alkoholu doszło dopiero po przyjeździe do pensjonatu a zatem między godz. 20.50 a 21.30.</p>	
2.2.1.	Zeznania P. B.	<p>Zeznania świadka w zakresie w jakim zapewniła, że na miejsce oskarżona została przywieziona przez nieznanego mężczyznę były niewiarygodne bowiem pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadka D. D. oraz złożonymi w toku dochodzenia zeznaniami I. M., którzy wskazali, iż oskarżonej nikt</p>	

		nie przywiózł do pensjonatu.	
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
X	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	części wstępna wyroku i pkt I części dyspozytywnej wyroku	J. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
<p>J. J. (1) 7 sierpnia 2019 roku kierowała samochodem osobowym jadąc drogą publiczną w M. znajdując się wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,5 ‰ alkoholu we krwi.</p> <p>Oskarżona umyślnie kierowała samochodem w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości gdyż wiedziała w jakim jest stanie, który to stan wynoszący 1,5 ‰ alkoholu we krwi trzykrotnie przekraczał granicę stanu nietrzeźwości</p>			

<p>określonej w kodeksie karnym – art. 115 § 16 pkt 1 k.k. Tym samym poruszanie się przez oskarżoną samochodem drogą publiczną w M. w stanie nietrzeźwości wyczerpało znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k.</p> <p>Oskarżona jest osobą dorosłą, działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. Tym samym można jej przypisać winę.</p>				
<p>7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>				
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>J. J. (1)</p>	<p>pkt I części dyspozytywnej wyroku</p>	<p>Zarzut w części wstępnej wyroku</p>	<p>Stopień społecznej szkodliwości czynu znaczny ze względu na okoliczności jego popełnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przekroczenie stężenia alkoholu we krwi było znaczące, gdyż trzykrotnie przekraczało granicę stanu nietrzeźwości określonej w 	

kodeksie karnym –
art. 115 § 16 pkt 1 k.k.

- poruszanie się
pojazdem po istotnej
dla powiatu (...)
drodze toteż
rozmiary grożącej
w związku z
jej zachowaniem
szkody w postaci
narażenia na
niebezpieczeństwo
dla innych
kierowców
mogących poruszać
się tą drogą było
bardzo duże.

Tym samym jej
zachowanie należy
ocenić jako
karygodne a wręcz
niedopuszczalne,
cechujące się przy
tym bardzo wysokim
stopniem społecznej
szkodliwości.

Łagodzące:

- uprzednia
niekaralność sądowa
za przestępstwa.

Sąd uznał, iż
kara o charakterze
wolnościowym w
wymiarze 6 miesięcy
ograniczenia
wolności z
obowiązkiem
wykonywania
nieodpłatnej
kontrolowanej pracy
ma cele społeczne
w wymiarze 30
godzin miesięcznie
będzie wystarczającą
dolegliwością, by
wdrożyć oskarżoną

			do przestrzegania porządku prawnego (cel w zakresie prewencji indywidualnej) oraz wykazania, iż przestępstwo nie pozostaje bez odpowiedniej dolegliwości karnej co utrwali prawidłowe wzorce społeczne (cel w zakresie prewencji generalnej).	
J. J. (1)	pkt II części dyspozytywnej wyroku	Zarzut w części wstępnej wyroku	<p>Popęlnienie przez oskarżoną czynu z art. 178a § 1 k.k. toteż obligatoryjny był środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.</p> <p>Uprzednie wielokrotne naruszanie przez oskarżoną zasad ruchu drogowego (k. 22 akt sprawy) .</p> <p>Sąd orzekając obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów uznał, iż trzyletni okres tego zakazu jest niezbędny by zabezpieczyć innych uczestników ruchu przed działaniami oskarżonej.</p>	
J. J. (1)	pkt III części dyspozytywnej wyroku	Zarzut w części wstępnej wyroku	Oskarżona nie zwróciła dotychczas dokumentu uprawniającego ją	

			do prowadzenia pojazdów a orzeczono wobec niej środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.	
J. J. (1)	pkt IV części dyspozytywnej wyroku	Zarzut w części wstępnej wyroku	Popelnienie przez oskarżoną czynu z art. 178a § 1 k.k. toteż obligatoryjny był środek karny w postaci świadczenia pieniężnego. Ustalając minimalną wysokość tego środka tj. 5000 złotych uwzględniono sytuację majątkową oskarżonej, która deklarowała, iż nie ma dochodów ani majątku.	
7.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
J. J. (1)	pkt V części dyspozytywnej wyroku	Zarzut w części wstępnej wyroku	Na poczet kary ograniczenia wolności zaliczono okres zatrzymania oskarżonej zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k.	
7.6. Omówienie innych zagadnień				

7. Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
J. J. (1)	pkt VI części dyspozytywnej wyroku	Oskarżona nie pracuje zarobkowo – pozostając, jak sama deklarowała na utrzymaniu rodziców. Ta sytuacja majątkowa uniemożliwia jej samodzielne poniesienie kosztów procesu bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Spełnione są tym samym przesłanki o jakich stanowi art. 624 § 1 k.p.k. uzasadniające zwolnienie jej od kosztów sądowych w tym opłaty.	
7.Podpis			